

eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed, skal den pågældende ligeledes kunne få adgang til at udøve virksomhed som mægler i værtsstaten;

dette direktiv mister sin berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed samt den gensidige anerkendelse af diplomer, eksamensbeviser og øvrige kvalifikationsbeviser er gennemført;

i det omfang medlemsstaterne også for lønmodtagere gør adgangen til og udøvelsen af de i direktivet opregnede former for virksomhed betinget af besiddelse af faglige kundskaber og færdigheder, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer med det formål at fjerne en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og således udbygge de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76⁽²⁾;

af samme grund bør de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, ligeledes gælde for lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber og for så vidt angår tjenesteydelser, som udføres af disse personer og selskaber, i det følgende benævnt »begunstigede«, inden for de i artikel 2 fastsatte former for selvstændig virksomhed.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, der i henhold til forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere vil udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende former for virksomhed, såfremt disse henhører under CITI-gruppe ex 630 i bilag III til den almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden:

- a) erhvervsudøvelse af personer, som med henblik på ved forsikring eller genforsikring at tilvejebringe dækning af risici optræder som formidlere mellem forsikringstagere og frit valgte forsikrings- og genforsikringsforetagender, som tilrettelægger tegning af forsikringer, og som eventuelt medvirker ved administration og gennemførelse af disse, navnlig i skadestilfælde;
- b) erhvervsudøvelse af personer, som i henhold til en eller flere kontrakter eller fuldmægter har til opgave at forelægge, foreslå og tilrettelægge eller afslutte forsikringskontrakter eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne kontrakter, navnlig i skadestilfælde, i et eller flere forsikringsforetagenders navn og for deres regning eller alene for deres regning;
- c) virksomhed udøvet af andre personer end dem, der er nævnt under litra a) og b), men som handler for sådanne personers regning og navnlig udfører forberedende arbejde, forelægger forsikringskontrakter eller opkræver præmier, uden at disse handlinger kan indebære overtagelse af forpligtelser over for offentligheden eller af dennes forpligtelser.

2. Dette direktiv gælder navnlig for følgende former for virksomhed, der udøves under nedennævnte betegnelser, som sædvanligvis anvendes i medlemsstaterne:

- a) for så vidt angår de i stykke 1, litra a), omhandlede former for virksomhed:

— i Belgien:

- Courtier d'assurance, Verzekeringsmakelaar;
- Courtier de réassurance, Herverzekeringsmakelaar;

— i Danmark:

- Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter;

— i Tyskland:

- Versicherungsmakler,
- Rückversicherungsmakler;

— i Frankrig:

- Courtier d'assurance,
- Courtier d'assurance maritime,
- Courtier de réassurance;

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2.